

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е Ш Т В Е Н

С Ъ В Е Т

С о щ и я ,

21 април 1987 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

	стр.:
I. О Т К Р И В А Н Е	4
II. ДНЕВЕН РЕД	4
III. ИЗКАЗВАНИЯ ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
Славка Славова	5
Стефан Данаилов	6
Иванка Димитрова	6
Таня Масалитинова	7
Галина Асенова	8
Маргарита Дупаринова	9
Асен Шопов	10
Младен Киселов	10
Константин Илиев	13
Дико Фучеджиев	15
IV. ИЗКАЗВАНИЯ ПО ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
Младен Киселов	16
Славка Славова	19
Дико Фучеджиев	19
V. ИЗКАЗВАНИЯ ПО ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД	
Дико Фучеджиев	19
VI. З А К Р И В А Н Е	20

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

ЧЛЕНОВЕ КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ

БАНЧО БАНОВ

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА

ПЕЛИН ПЕЛИНОВ

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ

АСЕН ШОПОВ

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ

МЛАДЕН КИСЕЛОВ

СТЕФАН ДАНАИЛОВ

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ

ГАЛИНА АСЕНОВА

АТАНАС ВЕЛЯНОВ

ИВАНКА ДИМИТРОВА

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА

СЛАВКА СЛАНОВА

САВА ХАШЪМОВ

ОТСЪСТВУВАЩИ:

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ

АСЕН МИЛАНОВ

ВИОЛЕТА ГИНДЕВА

АНДРЕЙ ЧАПРАЗОВ

АДРИАНА АНДРЕЕВА

ВЕЛКО КЪНЕВ

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

Стенограма

Х У Д О Ж Е С Т В Е Н

С Ъ В Е Т

Състоял се в Заседателната зала на Народен театър "Иван Вазов" на 21 април 1987 година

НАЧАЛО: 16.00 ч.

КРАЙ: 17.50 ч.

О Т К Р И В А Н Е:

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Откривам Заседанието на Художествения съвет като предлагам то да протече при следния

Д Н Е В Е Н Р Е Д:

1. Обсъждане на изпълненията на н.а. Ванча Дойчева и Жана Караванова в постановката "Хамлет" от Шекспир и на Меглена Димитрова и Маргарита Карамитева в постановката "Престъпления на сърцето" от Бет Хенли;
2. Разпределение на пиесата "Бресткият мир" от М. Шатров, предложено от Младен Киселов;
3. Разни.

Има ли други предложения за включване в Дневния ред? – Няма.

Искам да направя едно съвсем кратко встъпление. Имаше доста разговори около това дали да правим Художествен съвет за оценка на вторите изпълнители, на които вече се гледа като на друг състав и не се знае кой от двата е втори. Въпреки, че имаше такива мнения аз смятам, че Художествен съвет трябва да има, защото той не само ще определи кой е първи и кой втори, но ще направи и една оценка на работата на актьорите, от която те имат нужда. Ние всички гледахме двете представления и ви моля съвсем накратко и сбито да вземете отношение, за да се оформи в края на краищата позицията на Художествения съвет по отношение изпълнението на актьорите. Дори няма нужда да се прави деление на двете постановки, можете да говорите общо и за двете.

Имате думата!

СЛАВКА СЛАВОВА:

Съвсем кратко и конкретно. "Хамлет" – нямам никакви бележки за Ванча Дойчева. Много е искрена и заразителна. Подразни ме само нейното поведение, когато се играе "Мишеловката", тя се усмихваше. Това го прави и Мария Стефанова. Просто липсва ужасът, но не знам дали това е режисьорско решение. Това е едно неверно поведение по тази линия. За Жана Караиванова, мъчително ми е, че винаги аз говоря на тази тема, сигурно стига до ушите на това момиче, а иначе то е много мило и аз не мога и да бъда против младия човек. Надявах се, че тя ще бъде респектирана тук от словото на Шекспир – нищо подобно. Трябва да ѝ се каже, че тя нито има техника на говора, нито има усет за говор на сцената. Много лошо говори. Щом в тази пиеса и в тази роля не обърна внимание на това аз не знам кое друго може да я накара да го направи. При Елжана констатирахме точно обратното. Тя говори добре в ролята си на камерна сцена. Но Жана нито има техника, нито знае какво значи сценична реч.

За другата пиеса – гледах и двата състава и много се радвам за Меглена и за Маргаритка. Ето какво значи на един актьор да му легне роля като ръкавица. Сигурно поради неопитност и поради това, че не играе така често, а и тя не може да играе тъй като има една ярка характерност /Маргарита Карамитева/, но в третата си поява аз смятам, че тя трябва да намери още по-ярки приспособления, за да направи ролята още по-ярка, както е при влизането. Винаги съм твърдяла, че Меглена е едно много надарено момиче. Днес тя имаше чудесни моменти и по натурел страшно подхожда на тази роля. Аз съм за пускането и на двете млади актриси, които с нищо няма да нарушат нивото на това представление.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Първият състав не съм видял, но чух съмнения дали ще се изиграят тези роли или не. Жалко, че не са пълни два състава. Днес ми беше приятно да видя колежките си в това камерно представление толкова органични. Действително Маргарита е много убедителна. Меглена няма никакво самочувствие на актриса, а на основата на това, че преди това нейните дубльорки са минали и на премиера, днес тя геройски защити ролята и себе си. Мисля, че представлението нищо не губи, абсолютно са на място и с успокоението и тръгването на постоянните представления те ще си доопипат местата.

ИВАНКА ДИМИТРОВА:

Мисля че и двете нови изпълнителки в "Престъпления на сърцето" са намерили правилно развитието на своята роля и това показва още веднъж правилността на политиката от една страна на нашето ръководство да включва актьорите да изявяват своя талант и от друга страна против режисьорите, които много се съмняват в способностите на нашите актриси. А резултатът е много положителен

Разбира се, те ще се успокоят, ще влязат по-сложно в ролята си и трябва да останат като редовни изпълнителки. Това е един много показателен момент за нашият театър, който доказва че ние нямаме неталантливи актриси в трупата си.

В "Хамлет" Ванча се справя чудесно и дава един интересен богат образ. За съжаление Жана не можа да овладее достатъчно тази роля. Права е Славка, че това момиче трябва да работи със словото още. Пак се явява въпросът да имаме един педагог за техниката на говора, ежеседмично да води часове за словото, още повече в такъв салон като нашия, който има нарушена акустика. Надявам се, че това момиче все повече със спектакъла ще овладее ролята, но тук и вътрешно и външно не е успяла. Мисля, че тя също трябва да остане като изпълнителка с всички недостатъци, които има, за да не унижаваме един млад талант.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Нищо ново не мога да прибавя, също много одобрявам Ванча. Даже тя ме изненада, защото за първи път я виждам в такава роля. Много интересно си е решила ролята, съвсем по различен начин. Има една усмивка наистина, но Ванча ми обясни, че това било от някакво напрежение. Това наистина е неоправдано. За Жана са прави изказалите се, че тя има и очарованието и всичко, но до тези опитни актьори говорят ѝ е в нейна вреда. Във всички големи театри има педагози за техниката на говора. Ние отминаваме Юри, който излезе и спаси положението, но трябваше да се подготви само за един ден, а това не се усети - беше чудесен и много различен.

За другото представление също се присъединявам към изказаните мнения и много се радвам, че тези момичета са успели независимо от това, че не са имали самочувствие и Енчо много ги е ругал. Радвам се все пак, че ние бяхме тези, които искахме два състава и Енчо устоя, добре щеше да е разбира се ако беше пъле

Това е един успех за театъра и за младите. Във втората част има нещо, което Енчо трябва да поправи, за да им помогне. Елжана надува саксофона, а те си говорят нормално. Ние трябва да видим, че те двете не се чуват и тогава яростта на Чиг ще бъде оправдана. Между другото и това момче от ВИТИЗ беше много приятно. Прекалено млад ми се видя, но ми хареса, органичен е. Понеже гледам за втори път, струва ми се, че преди бях страшно очарована от Елжана, защото тя има един особен чар, но тук беше прекалено избухлива, трябва да успокои малко топката. Прекалено луда става. Тя така е притисната от обстоятелствата, че иска да се самоубие. Трябва да ѝ бъде помогнато да се пребори с излишното и това ще бъде от нейна полза.

ГАЛИНА АСЕНОВА:

Много интересна, разнообразна и истинска беше Ванча. Жана не желая да коментирам, защото не я приех, но в подкрепа на всичко което се каза, вероятно това е едно режисьорско виждане, не ми стана ясно, но ми стоеше чужда, странна в това представление. Що се касае за говора, мисля си за сутрешното представление и все повече се убеждавам, че трябва да се работи върху говора особено на нас, младите. Дори не обърнахме внимание на това как говорят и Камелия и Елжана. Това напрежение вече става дефект в говора. Може би сме свикнали и не го усещаме.

Гледах много внимателно три пъти "Престъпления на сърцето" и си мисля, че ако тези Художествени съвети се съобразяват поне малко от малко с бележките, които се правят, ще има голям резултат. Аз днес видях същото както и преди. Меглена с нищо не ме подразни. За 12 години в театъра след Мелани, това е първата ѝ голяма задача. За Маргаритка също. Разбира се, усети се напрежение и за мен е ясно откъде идва то. Атмосферата по време на репетициите не е била на нужното ниво, което според мен не може да не се отрази на крайния резултат. Разговорях с Маргаритка Карамитева и се убедих, че в първите няколко представ-

ления тя ще вдигне нещата. Даже днес при тях ми се стори, че всичко беше много по-точно събрано и по-ясно в сравнение с останалите две актриси. Всъщност най-важното е, че ако нещата не се говорят просто за да се кажат трябва да изискваме от режисьора да се съобразява с бележките на съвета, иначе всичко е безсмислено.

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА:

Благодарна съм, че доживях да видя на сцената "Хамлет". И аз съм за това, че не трябва да има само по един изпълнител. Когато сме в една такава система на Народен театър и то в социалистическа страна, трябва да сме особено внимателни. Трябва да се дава работа на хората в театра. И режисьорите са хора и имат своите вълнения, макар че те са друга каста, но молбата ми е да се спре този наклон на тях към едни актьори да са като майки, а към други като мащехи. Аз не съм работила в къщи с Маргаритка, но аз знам какво преживява това дете, защото то ми е дете независимо от всичко. Зная какъв ужас е за младите актьори това положение – как може да израсне един човек, когато не работи? Даже животните в цирка не могат да отидат на представлението, ако не се работи с тях и при това с любов. А това са едни интелигентни хора, които не случайно са попаднали в театъра. Това е много важен въпрос, за който моля. Това е толкова малко нещо, толкова е леко. Дават се репетиции, но защо се страхуват тези режисьори да дадат нормална работа на хората, които искат да работят?

За "Хамлет" – Ванча е един човек, в който винаги съм била сигурна. Тя носи това момичешко нещо в себе си. Но когато за първи път игра по-възрастна тогава си пролича нейната душевна зрелост и подвижност. Няма какво да се коментира. Жана за мен е много интересна. Мисля, че тя има една особена интелигентност, която я няма в другите хора. Аз ѝ казах, че трябва много да работи, но може би тя не знае как трябва да работи?

Вижда се, че Елжана работи непрекъснато върху себе си, тя е завършила музикално училище. Благодарна съм, че имаме едни хубави резултати. След всяко представление има какво да се получава и това важи и за най-големия театър: да има спадове и по-голяма зрелост. Това е човешки материал. Разбира се, на Юри никак не му беше лесно, но и това е едно доказателство, че не трябва да има само по един изпълнител. Театърът трябва да има голяма грижа за своите хора, за своите души, които сме се събрали в него.

АСЕН ШОПОВ:

Искам да потвърдя оценката на съвета по отношение даже на технологичната несъстоятелност, особено на една от изпълнителките. До голяма степен бих поел вина конкретно педагогическа по отношение на Жана. В последните десет дена като етап я изкарах просто импровизирано на сцената. При Ванча също е така по други причини, но тя го компенсира с техниката и опита който има. Станах във връзка с втория въпрос. За педагога. Единственият човек, който има органична насоченост и интерес към техниката на говора включително и възпитанието, беше в театъра на подобен разговор и ние го отклонихме. Като човек който да се занимава с отношението към словото. Няма защо да се занимаваме с въпроса къде да го намерим. Човекът го има! Ние не сме в тревожната необходимост от такъв човек. Минал е и през катедра "Сценична реч" и т.н., т.е. всички не случайни предпоставки за интерес от наша страна.

Да се надяваме, че в закономерните десет срещи с публиката във вида на нереализираните репетиции ще можем да се преборим с тези недостатъци.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

По отношение на "Хамлет" усещам някаква разлика в

подхода между Ванча и Мария, което е според мен благоприятно обстоятелство. Ролята получава известен нюанс. Ванча се опитва да трактува по-сдържано и по-драматично тази Гертруда. Има о пит за по-концентриран и жесток подход. Това личи най-много в сцената в спалнята. По принцип смятам, че и при двете още не е докрай изяснено какво е предизвикало тези жени да се съгласят на този брак. Това смятам, че би трябвало да бъде в работата, която ще продължи, защото и на последното представление ще има какво да се открие в тази пиеса. Това прави връзката между Клавдий и Гертруда неизяснена от гледна точка на много по-изяснени неща. Този съюз задега обаче е с въпросителен знак. И след участието на Ванча той продължава да бъде такъв. Това е въпрос на намиране, формулиране и акцент. По време на представлението това решение, което имаме и което аз приемам е един успешен опит да се подходи по-неочаквано към един стар текст и да се предложи такова решение. Интересно и убедително е още като замисъл, но в неговото изпълнение все още актьорите са длъжници на публиката, защото те трябва да я водят към това нарастване след прекъсването. А сега прекъсването става внезапно и тъй като записът не е ясен не се разбира точно в кой момент не издържат и защо точно в този момент. Направено е много под нивото на живото изпълнение. Правени са просто извън времето и пространството, поради което според мен са недостатъчен дразнител. А като слушам и тяхната нечистота момента, в който ще става нарастването на напрежението в кралската двойка и ще се прекъсне представлението трябва да бъде много ясно изразен от тях. При Велко това се чете, но при двете изпълнителки - не и проблемът си стои. Смятам, че по отношение на Жана ние имаме категорична несполука. По линия на вътрешните представи за мащаба на случките, които се играят. Жана не доценява достатъчно за какво става дума в текста. Или ако преценява, то не го доизразява достатъчно. Подходът е като към обикновено момиче, а след като то ще полудее от това, което се случва с него - значи диапазонът на неговите чувства е като на необикновено момиче. Нивото на подхода не ми съответства

на думите. Всичко е обикновено. И когато тя трябва да излезе луда просто не можеш да повярваш, че е възможно такава потресение да се случи, че да полудее. Вътрешната работа по осъзнаване на ситуацията, по проумяване на бездните, пред които е изправена - това го има в думите, но не в очите ѝ. С изпълнението на Антон Радичев представлението има един огромен въпросителен знак. Или текстът на Хамлет след това трябва да се промени, защото така ние си задаваме въпроса за какво говори той. На сцената има ирония към текста, която се играе от Антон. След такава изпълнение не може да има такава игра на Стефан, както е написано и от Шекспир. Или ще се играе така че публиката да затаи дъх, или при това иронично решение, което имаме сега трябва нещо да се направи със следващия текст. Проблемът е идентичен с този, който Жана поставя с изпълнението си. Тя говори за такива потресения, а зрителят не ги вижда, остава гладен. Значи Хамлет нещо друго вижда, а не това което ние сме видели. За несполуката при Жана имам предвид продължаването на работата с нея по линия на намирането на онези биографични данни в нейния живот, които биха я довели до идентификация с героинята. Подходът е мизансценен. Тази вътрешна работа трябва да бъде извършена и аз вярвам, че тя може да я направи. Това непременно трябва да се направи, защото в противен случай тя ще стои като една загадка в представлението.

По отношение на сутрешната репетиция присъединявам се към мнението за преодоляването на една атмосфера на второстепенност, в която са били изградени тези роли и която е доста тъжен факт, защото независимо от крайния резултат ние сме длъжни да дадем равен шанс на актьора във всички отношения. В този смисъл аз просто приветствувам изказването на Асен и го смятам за едно доказателство за това, че имаме работа и с мисловен процес и у режисьора. В този смисъл трябва да приветствуваме и четиримата колеги - и Юри, и Жана и двете момичета долу и трябва да ги отделим като хора работили в кислородна недостатъчност.

За мен бяха много приятна изненада преди всичко с желанието си да подхождат по-просто към героините си, по-съществено, с по-малко извеждане към трикове., с повече вглеждане в това какво има в тези съдби. По тази линия смятам, че Меглена демонстрира категорично драматичен подход, който смятам за един верен път. На този спектакъл липсва органика и дано представленията помогнат тя да се възстанови по-бързо. Това са прекалени движения, прекалени звукови трайности и в един момент човек си мисли, че ако героинята на Елжана присъствува така 24 часа в денонощието тя не може да живее. Това може да е изкуствен ритъм за спектакъла, но физиологически не е възможно за жизнения цикъл на човека. Прави се с тройно повече енергия. Мисля, че това поставя под съмнение типа човек. Това е, което имах да кажа и се радвам, че обсъждаме точно такива събития в театъра. Нито един актьор не бива да допускаме да излезе без да бъде гледан от Художествения съвет.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ:

Искам да защита усмивките на кралиците, защото ми се струва, че така е по-вярно. Най-лесно може да се направи, че двете забиват глави надолу, но на мен би ми било по-интересно да гледам човек, който наистина изживява ужас и до него едно лице на една жена, която с интерес гледа представлението. Разбира се, тук изниква въпросът, който стои за кралицата. Шекспир никъде не ни е дал основание, че тя е по-жесток човек. Напротив, тя е по-чувствителната, защото как иначе ще си обясним поведението ѝ след представлението – Клавдий отива да се моли, а тя убедена, че е права отива да говори на Хамлет. Нямаме никакво основание да казваме, че тя е съучастница. Трябва да се правят съкращения и на това всеки има право. Тук те бяха направени добре. Но се прекъсна един кръвоносен съд и оттук се явява неяснотата. Ключ към изясняването на образа е намесата на духа в сцената. Той прави единственият коментар на това каква е кралицата. Той

се явява в нейна защита. Тя според мен, се превръща от престъпница просто в грешница. Ние приемаме, че духът е наясно по всички въпроси.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Хамлет никъде не казва, че чичо му е убиец, а майка му – съучастница.

ТАНЯ МАСАЛИТИНОВА:

Мен единствено и при двете кралици ме дразни това, че когато ѝ се казва, че мъжът ѝ е убиец и тя тогава разбира за какъв се е оженила, не може така да реагира. По друг начин трябва да го каже.

АСЕН ШОПОВ:

Така излиза, че не е направен анализът, който се прави още на маса, а представлението върви. Но това не е въпрос на дневния ред. Разговорът е смислен за театъра със състава на театъра. Няма нищо по-хубаво от желанието да говорим за това, което се върши долу, но не на такова заседание.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Ако те двете са тук и теб те няма и ги попитаме(дали са участвували в убийството, едната ще каже – да, другата не.

АСЕН ШОПОВ:

Аз съм изричен по този въпрос, а това че едната играе така, а другата – иначе, това означава че има пълен хаос на сцената.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Приключваме по този въпрос. За "Хамлет" имаше Художествен съвет, на който можеха да се кажат всички тези съображения. Разбира се, това не изключва възможността Асен да обърне внимание на приведените съображения, да уточни някои неща, които се нуждаят от уточняване. От вашите изказвания могат да се направят различни изводи. Единият от тях е, че когато правим два състава, настъпва винаги една недостатъчност от репетиции за единия състав. Това означава удължаване на репетиционния период и като сметнем проведените репетиции, техният брой надхвърля значително това, което е установено и прието като практика. Разбира се, отчитам сложността на постановка като "Хамлет". Можем да отчетем и това, че Ванча влезе със значително ^{по-} малък брой репетиции, но така или иначе, тя защити задачата си. Тя има опит и е утвърдена актриса, за нея е много по-лесно, отколкото за една млада актриса, каквато е Жана. Юри влезе с една репетиция в този текст и мизансцен и смятам, че заслужава похвала. На Жана също не й достигнаха репетиции и като по-млада, явно това й се е отразило по-сериозно върху навлизането в ролята. Тя няма нито липса на талант, нито на култура, за да не може да постигне по-високи резултати, затова моля режисьорът специално да се занимае с нея във връзка с тези изказвания, които се направиха тук, макар че аз не съм съвсем съгласен с тях.

В "Престъпления на сърцето" – Меглена и Маргарита не влязоха много добре в началото. Меглена беше смутена, а на Маргарита не можах да разбера малко текста. Не знаей какво е било по време на репетициите, ноте положиха похвални усилия да се справят със задачите си. Маргаритка в третата част трябва да потърси някакви други средства в унисон с първите си две явявания. Съгласен съм с мнението на Художествения съвет, че изпълнителките са се справили добре. Не искам да коментирам

съжденията относно режисьорите. Бяха направени пресилени съждения за тяхната работа. Режисьорът отговаря за цялата постановка, а актьорът – само за своята роля.

В заключение, с тези бележки, които се направиха, Художественият съвет приема изпълнителите в "Хамлет" и в "Престъпления на сърцето", които бяха предмет на гледане и обсъждане на втори Художествен съвет.

Преминаваме към втора точка от дневния ред. Давам думата на др. Младен Киселов да прочете проект за разпределение на пиесата "Бресткият мир" от М. Шатров, която Художественият съвет прие за поставяне по случай 70-годишнината от ВОСР. Беше предложена пиесата "Така ще победим", но явното предпочитание на съвета се наложи за другата пиеса. Това решение беше взето на основание на обективните обстоятелства, които имат значение за легализирането на новата пиеса. Тя е възложена на др. Младен Киселов, на когото давам думата да прочете своя проект за разпределение. След това имате думата за нови предложения и обсъждане.

МЛАДЕН КИСЕЛОВ:

Възрастта на героите играе съществена роля, понеже най-възрастният от тях – Ленин – е на 48 години. Бухарин е на 29, а другите на по 30 и няколко, така че става дума за група млади мъже. Това е едно предварително условие. Женските роли, както знаете са 4 и са сравнително малки по обем. Едната от тях – жената на Бухарин е нещо доста относително като роля. Аз съм предложил по две изпълнителки на роля, тъй като с удължаването на репетиционния период, за което говори др. Фучеджиев, това няма да се отрази фатално. Премиерата се планира около 15 октомври, но понеже по това време са възстановителните репетиции на нашите представления ще имаме около десет репетиции, което означава, че до края на сезона трябва да сме готови.

Това прави периода малко напрегнат тъй като ние
имаме реална възможност до края на юни да репетираме.

Ето и разпределението:

ЛЕНИН	- н.а.	НАУМ ШОПОВ
СВЕРДЛОВ	-	КОНСТАНТИН ЦАНЕВ
СТАЛИН	- з.а.	ВЕЛКО КЪНЕВ
БУХАРИН	-	КИРИЛ ВАРИЙСКИ
ТРОЦКИ	-	МИХАИЛ ПЕТРОВ
ДЗЕРЖИНСКИ	- з.а.	ВАСИЛ СТОЙЧЕВ
ЛОМОВ	- з.а.	ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ
КОЛЛОНТАЙ	- н.а.	ЙОРДАНКА КУЗМАНОВА ДОРА ГЛИНДЖЕВА
ЗИНОВИЕВ	-	ВЛАДИМИР ЛЮЦКАНОВ
УРИЦКИЙ	-	СТЕФАН ДИМИТРОВ
КРУПСКАЯ	- з.а.	ВИОЛЕТА МИНКОВА АНГЕЛИНА САРОВА
АРМАНД	- н.а.	ЖОРЖЕТА ЧАКЪРОВА в.а. АДРИАНА АНДРЕЕВА
ЛУКИНА	- з.а.	КРАСИМИРА ПЕТРОВА
ГОРКИ	- н.а.	ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ - ГЕЦ
БЛОК	- н.а.	САВА ХАШЪМОВ
СИДОРЕНКО	-	ЮРИ АНГЕЛОВ
СУХАНОВ	- з.а.	ЕМИЛ СТЕФАНОВ
СТРОЕВ	-	СОЛОМОН АЛАДЖЕМ
РОББИНС	-	СЛАВЧО МИТЕВ
ВОЙНИК	- з.а.	АНТОН КАРАСТОЯНОВ

По принцип програмния ход, който предлага Шатров с
този хор на сцената, който е там през цялото време и понякога
има някоя фраза, реших да се откажа от него. В представлението
няма да има това, което предлага автора като среда на действие-
то. Но това може да стане в друг вид театър. По начало аз не
споделям този възглед, че е възможно три часа да се присъствува

на сцената с пет реплики, а през останалото време да играе нещо неопределено. Този вариант за мен не е достатъчно убедителен, не ме пали и няма да го правя. Представяйки си всички тези моряци и мъжици, които са в основата на хора веднага асоциацията тегли към познатата образност. Цялото присъствие на бурния живот, който тече извън стените на Смолни, т.е. стените на кабинета са от живи хора. Това може да се предаде и чрез телеграмите, които идват непрекъснато. Смятайм че запазвайки този поток от телеграми, който се включва в живота в кабинета, поставям нещата на мястото им. Всички тези съображения ще бъдат запазени, т.е. премахвайки хора аз не премахвам и информацията, която той носи. Смятам, че по принцип е важно да се организира такова непрекъснато течение на действието, което Шатров описва. Някои от епизодите, когато диалогът започва някъде, продължава в кабинета, после в коридора, за да завърши другаде, тоест цялото това непрекъснато движение на действието ще бъде запазено. По принцип няма да се търси портретна характеристика. Ще се отиде към постановъчен ход, който в момента мисля и който още в началото да даде на зрителя ключа, а оттам нататък цялото действие да бъде подчинено на една освободеност от грим. Сюжетът, неговата динамика са достатъчни, за да може зрителят бързо да навлезе в същността за сметка на портретната прилика. В този смисъл представлението ще постави някои проблеми, тъй като е прието когато се играе историческа постановка, да се търси портретно сходство. Аз лично не съм забелязал такива големи постижения в тази насока. Целият проблем е, че се наподобява хрониката а тя е на друга скорост и затова всички движения са леко деформирани, всички играят леко забързано.

Ще са необходими 23 сътрудници, тъй като има много действащи лица, които се споменава че участвуват в гласуването, броят се и трябва да ги има на сцената. Трябва да се намерят максимално бързо и да бъдат в началото на репетициите, за да навлязат в атмосферата. Има и членове на Централния изпълнителски комитет, които също трябва да присъствуват.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Имате думата!

СЛАВКА СЛАВОВА:

Чудесни са женските попадения, а за останалите роли нямам абсолютно никакви възражения.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Има ли някакви съображения, възражения? – Няма. Екипът, който ще работи по осъществяването на постановката е:

СЦЕНОГРАФИЯ – АТАНАС ВЕЛЯНОВ
КОСТЮМИ – МАРИЯ ДИМАНОВА
МУЗИКА – ЮРИ СТУПЕЛ
АС.-РЕЖИСЬОР – ЕМИЛ СТЕФАНОВ
ПОМ.РЕЖИСЬОР – ДИМИТРИНКА ПАВЛОВА
СУФЛЬОР – ЕЛЕНА ЙОРДАНОВА

Репетициите ще започнат от утре – 23 април.

Искам да кажа, че съществува достатъчно време и при една добра организация до края на сезона трябва да се оформи работата, за да можем от новия сезон да имаме само възстановителни репетиции. Желателно е този сезон да бъде и Художественият съвет.

Трябва да ви напомня, че в програмата си имаме още две български камерни постановки, за които в момента не мога категорично да кажа какво е положението, но ако се правят ще се съберем отново да ги разпределим. Там ще се има предвид свободния състав.

Другари, към трета точка от дневния ред искам да прочета решението за провеждане на ежегоден преглед на българския театър. /чете/

Възможно е да се представим със "СРЕБЪРНА СВАТБА" или "ПРЕСТЪПЛЕНИЯ НА СЪРЦЕТО", но поради трудната преносимост на нашите постановки формулата "най-доброто" на театъра отпада. Според мен това са единствените възможни варианти.

АСЕН ШОПОВ:

Без никаква връзка с прегледа искам да кажа, че "Троянките" могат да се играят на всяка сцена.

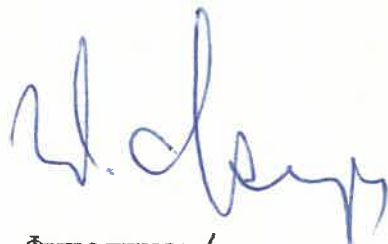
ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Ще се уточним за това допълнително.

Вие имате ли някакви въпроси? – Няма.

В такъв случай обявявам заседанието на Художествения съвет за ЗАКРИТО!

ДИРЕКТОР:

/Д. Фучеджиев/

